

DESPRE GEAMURI SPARTE, TEORIA RELATIVITĂȚII, O ȘAMPANIE PE PATUL DE MOARTE ETC.

Iosif Niculescu: „Prin versurile „La steaua care a răsărit / E-o cale atât de lungă / Că mii de ani i-au trebuit / Luminii să ne-ajungă”, unii specialiști susțin că Mihai Eminescu a anticipat teoria relativității. În epoca în care Edison se bucura de succesul becului electric, Eminescu scria despre viteza luminii în cosmos, cu mai bine de jumătate de veac înaintea celebrei formule a lui Albert Einstein.

Salturile în timp, dintr-o epocă în alta, ca în *Sărmanul Dionis*, nu sunt decât rezultatele unei munci asidue în descoperirea informațiilor pentru o formulă universală care să explice trecutul, prezentul și viitorul.”

* * *

Gheorghe Istrate: „Existența lui Nichita Stănescu s-a desfășurat în haloul premonițional al unor cifre de-a-ndoaselea, între misterioasele 31 și 13, ca-ntr-o oglindă a simetriilor reci, între un fost echinox de primăvară luneașind către un sever solstițiu de iarnă: 31 martie 1933 – 13 decembrie 1983 – așadar, când primăvara nașterii sale, revărsată vreme de 50 de ani, avea să-l înghețe pretempuriu...”

* * *

Gheorghe Grigurcu: „Un coleg mi-a relatat următoarea vorbă aurită din gura lui Nicolae Steinhardt: „Deosebirea dintre un nebun simulat și unul adevărat este că, în timp ce primul sparge geamurile casei altuia, cel de-al doilea sparge geamurile propriei sale case”.

* * *

Porumbel Dobrogeanu: „...Au trecut de-atunci (de la moartea lui Marin Preda – n.n.) 26 de ani. Ce iute alunecă timpul! Și-n toată această perioadă m-a scormonit o întrebare: cum și de ce a murit Marin

Preda? A fost o chemare a destinului? Sau a fost „ajutat” să moară? Oare cicatricea (lovitura) de la tîmplă nu poate comunica nimic? Mie mi-a comunicat neliniște și îndoială asupra „morții naturale”. Iar procesul-verbal încheiat atunci și în care se spunea că a „murit înecat în propria-i vomă”, mi s-a părut o ciudată și plină de dubii formulare. Oare azi, în condițiile create de Revoluție, nu s-ar putea elucida adevărul asupra morții lui Marin Preda? Chiar nu știe nimeni nimic?”

* * *

Henri Troyat: „Cehov delira din cauza febrei. Cu ochii strălucitori, vorbea despre un marinar necunoscut, punea întrebări despre japonezi. Dar cînd Olga (Olga Kniper, actriță, soția scriitorului) a vrut să-i pună o pungă cu gheață pe piept, și-a revenit brusc și i-a spus cu un zîmbet trist: „Nu pune gheață pe o inimă pustie”. Deși ferestrele erau larg deschise, gîfția, cu tîmplele asudate. Doctorul Schwohrer i-a făcut imediat o injecție cu camfor. Apoi, pentru că inima nu reacționa, s-a gîndit să trimită după o capsulă de oxigen. Lucid pînă în ultima clipă, Cehov a protestat cu o voce întretăiată: „Acum totul e zadarnic. Voi muri înainte să o aducă”. Atunci doctorul a comandat o sticlă de șampanie. Cehov a luat paharul care i se oferea și întorcîndu-se spre Olga, i-a spus cu un zîmbet amar: „De mult nu am mai băut șampanie”. Și-a golit paharul și s-a întors pe partea stîngă. După cîteva clipe nu mai respira. Trecuse din viață în moarte cu simplitatea-i obișnuită. Era 2 iulie 1904. Pendula arăta ora 3”.

**Omul dumneavoastră în cafenea
Alexandru Horațiu FRIȘCU**